

דנה ג.

מי אני, מה אני

כמה הפסדתי בכל אותן שנים, שבהן ניסיתי להיות מה שאני לא
היה אחר מאותם ימים נאחסיים. קמתי חולה, וכשיצאתי סוף
סוף מהמיטה, גיליתי שמכונת הכביסה הציפה חצי דירה. כשהי
תקשרתי למערכת, נודע לי שמישהי ששמה האמיתי הוא דנה
גל, נורא נעלבה שהשתמשתי בשם שלה. כאילו שלמישהו יש
בעלות על שמות. בכל אופן, אנחנו לא רוצים להעליב אף אחת,
ומעתה והלאה שמי הברוי, לא פחות מקורמו, הוא דנה ג.
מעליב כשלעצמו כל העניין, חשבתי לעצמי כשירדתי את אר-
בע הקומות ברכי לבית המרקחת. ואז ראיתי מעטפה של 'את' מציצה
מתיבת הרואר. נו, אמרתי לעצמי, זה בוודאי מכתב הנאצה הראשון שלך.
באמת הגיע הזמן.

ליתר ביטחון לא פתחתי את המכתב לפני שחזרתי לפוטון שלי, ובלעי
תי שני כדורים. וזה לא שהצרות שלי נעלמו באותו רגע שהתחלתי לק
רוא, אבל זה בהחלט חימם את הלב. כתבת שאת בת 17, ושאת בי (כלומר
ביסקסואלית), וה'כי' שלך היה רשום באותיות גדולות, בולטות, ובלי לה
כיר אותך הייתי גאה בך מאוד. לא כל אחר ואחת, בטח לא בגיל 17,
בטוח/ה כליכך בעצמו/ה.

זה הזכיר לי קצת את עצמי, כגיל המופלא הזה, שבו גם אני גיליתי את
הזהות שלי. כגיל הזה התאהבתי בפעם הראשונה באשה, בחורה בת גילי.
לשתינו זו היתה הפעם הראשונה ושתינו היינו בעננים. הסיפור נגמר מהר
אבל השאיר לי טעם מתוק בפה, וידיעה ברורה שאני יכולה לאהוב נשים.
ככה חשבתי על זה, בתור מין כישרון מיוחד כזה. היו לי גם לפני וגם אחר
רי חברים גברים, שאהבתי. לא ראיתי בכך סתירה. באיזשהו שלב התחלתי
תי לקרוא לזה בשם, דרימינית. מאוחר יותר גיליתי שזו טעות. המינוח
הנכון הוא ביסקסואליות.

לאט לאט, ככל שהזמן עבר, העניין נשכח והודחק. חשבתי שאני צרי
כה להיות חיים רגילים, פנטזתי על חתונה. ברחתי מעצמי, וככל שניסיתי
תי לברוח, כך צף העניין ועלה. ודווקא בתקופה הזאת, הייתי מאוהבת
שנים בחברה קרובה. בסופו של דבר, לא יכולתי להתכחש יותר. וכשיצא
תי סוף־סוף מהארון, הבנתי כמה הפסדתי בכל אותן שנים, שבהן ניסיתי
להיות מה שאני לא.

ואני רוצה להגיד לך, בת ה־17 האמיצה שכתבה לי, ובכלל לאנשים
שמגלים את עצמם בכל גיל שהוא: תהיו חוקים, אל תפחדו. אל תקשיבו
לאף אחד חוץ מלעצמכם. לי כמייוחד, בתור בי, היתה המון פעמים התחר
שה שאני מין עוף מזור כזה, זן נדיר. כשהתחלתי להגיע לפעילויות בק
הילה ההומו־ביילסבית, התחושה הזאת התחלפה בגאווה. היום, יש קווי
תמיכה ("הקו הלבן" להומואים ולסביות 03-6292792, "הקו הסגול" לנ
שים 04-8510966, בימי ה' 17:30-20:00), וקבוצות ריון לכל גיל ובכל
נושא. אין לדעתי תחליף לקבוצות האלה ולתמיכה שהן מעניקות. קבוצת
צעירים, בגילאי 17-22, צה"ל 2 שמה (צעירים הומואים, לסביות וביסק
סואלים) מתכנסת מרי מוצ"ש בבית האגודה לשמירת זכויות הפרט בתל
אביב. מידע נוסף אפשר לקבל אצל מנכ"ל האגודה, בטל': 03-5293681.
פרטים על קבוצות מפגש בירושלים אפשר לקבל בקו מידע 02-818414,
ובחיפה, בסניף האגודה, טל': 04-8672665. פרטים על קבוצת הנוער הי
רושמית נמצאים אצלי. אפשר לכתוב לי, למערכת "את". אם תצרפו
מספר טלפון, או לחילופין, מעטפה מבוילת עם כתובת, תקבלו תשובה.
ואל תהססו להתקשר או לכתוב. הצער הראשון מחוץ לארון, קטן ככל שר
היה, הוא צער גדול, אולי הכי גדול שתעשו בחיים שלכם.

ק"ו
ק"ו
1996 ק"ו
(1.5.1996)